REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U CRIKVENICI
Kralja Tomislava 85A, Crikvenica

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Crikvenici, po sutkinji toga suda Mirti Tomac Podobnik, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice-protutužene Stanislave Balas, OIB 20098656716, iz Grižana-Belgrad, Kostelj 41, zastupane po pun. Ranku Alaču, odvjetniku iz Crikvenice, protiv tuženih-protutužiteljica 1. Tanje Radosav, OIB 93367137065, 2. Dore Balas, OIB 05381426636, obje iz Republike Srbije, Novi Sad, Kamenjar 193, obje zastupane po pun Sunčici Paurović, odvjetnici iz Crikvenice, radi stvarno – pravo vlasništva nekretnine i dr., nakon zaključene glavne rasprave održane 07. listopada 2026. u nazočnosti tužiteljice-protutužene, punomoćnika tužiteljice-protutužene, 1. tužene-protutužiteljice i punomoćnika tuženih-protutužiteljica, dana 13. studenoga 2026., javno objaviviši,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se prvo postavljeni tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je tužiteljica Stanislava Balas (OIB: 20098656716) vlasnik nekretnine k.č.br.12598 (kuća i dvorište) od 43 čhv iz z.k.ul.br.2198 k.o. Belgrad, tako da tužiteljica na temelju ove presude bez svakog daljnjeg pitanja i odobrenja može ishoditi u zemljišnim knjigama uknjižbu prava vlasništva na nekretnini k.č.br.12598 (kuća i dvorište) od 43 čhv iz z.k.ul.br.2198 k.o. Belgrad na svoje ime, te se nalaže tuženim da solidarno tužiteljici nadoknade troškove postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom obračunatom na taj parnični trošak od dana donošenja prvostepene presude pa do isplate, a sve to u roku od 15 dana."

II. Odbija se drugo postavljeni tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da tužiteljica Stanislava Balas (OIB: 20098656716) ima pravo osobne služnosti prava stanovanja i plodouživanja na nekretnini k.č.br.12598 (kuća i dvorište) od 43 čhv iz z.k.ul.br.2198 k.o. Belgrad, tako da tužiteljica na temelju ove presude bez svakog daljnjeg pitanja i odobrenja može ishoditi u zemljišnim knjigama uknjižbu osobne služnosti prava stanovanja i plodouživanja na svoje ime na nekretnini k.č.br.12598 (kuća i dvorište) od 43 čhv iz z.k.ul.br.2198 k.o. Belgrad, te se nalaže tuženim da solidarno tužiteljici nadoknade troškove postupka zajedno sa zakonskom

zateznom kamatom obračunatom na taj parnični trošak od dana donošenja prvostepene presude pa do isplate, a sve to u roku od 15 dana."

III. Nalaže se tužiteljici-protutuženoj Stanislavi Balas (OIB:20098656716) iz Grižana, Kostelj 41, da iseli iz nekretnine k.č.br. 12598 Kuća i dvorište površine 43 čhv upisane u z.k.ul. 2198 k.o. Belgrad, u naravi kuća s pripadajućom okućnicom na adresi u Grižanama, Kostelj 41, te da istu nekretninu slobodnu od svih osoba i svojih stvari preda u posjed tuženima-protutužiteljicama Tanji Radosav (OIB:93367137065) iz Republike Srbije, Novi Sad, Kamenjar 193, ranije na adresi u Novom Sadu, Mičurinova 72, i mld. Dori Balas (OIB:05381426636) iz Republike Srbije, Novi Sad, Kamenjar 193, ranije na adresi u Novom Sadu, Mičurinova 72, u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

I. "Radi osiguranja nenovčane tražbine tuženih-protutužiteljica- predlagateljica osiguranja i to posjeda i vlasništva nekretnine k.č.br. 12598 Kuća i dvorište površine 43 čhv upisane u z.k.ul. 2198 k.o. Belgrad, u naravi kuća s pripadajućom okućnicom na adresi u Grižanama, Kostelj 41, određuje se

privremena mjera

1. Nalaže se tužiteljici-protutuženoj-protivnici osiguranja da omogući tuženim-protutužiteljicama- predlagateljicama osiguranja ulazak i boravak u nekretnini k.č.br. 12598 Kuća i dvorište površine 43 čhv upisane u z.k.ul. 2198 k.o. Belgrad, u naravi kuća s pripadajućom okućnicom na adresi u Grižanama, Kostelj 41, i da preda tuženima-protutužiteljicama-predlagateljicama osiguranja ključeve od ulaznih vrata kuće, od ulaznih dvorišnih vrata te od svih unutrašnjih vrata u predmetnoj kući, sve u roku od 24 sata od dana primitka ovog rješenja i sve pod prijetnjom novčane kazne u iznosu od 2.000,00 EUR.

2. Zabranjuje se tužiteljici-protutuženoj-protivnici osiguranja svako daljnje onemogućavanje posjeda tuženima-protutužiteljicama- predlagateljicama osiguranja nekretnine iz točke 1. ovog rješenja, odnosno zabranjuje joj se svako daljnje postupanje usmjereno na onemogućavanje predlagateljicama osiguranja korištenje nekretnine iz točke 1. ovog rješenja, sve pod prijetnjom novčane kazne u iznosu od 2.000,00 EUR.

3. Zabrana se smatra provedenom danom dostave ovog rješenja protivnici osiguranja.

4. Ova mjera osiguranja ostaje na snazi do donošenje pravomoćne i ovršne odluke povodom protutužbe tuženih-protutužiteljica- predlagateljica osiguranja protiv tužiteljice-protutužene-protivnice osiguranja protivnice osiguranja, a radi iseljenja, u predmetu ovoga suda poslovni broj P-40/2021."

II. Nalaže se tužiteljici - protutuženoj da 1. i 2. tuženima - protutužiteljicama naknadi parnične troškove u iznosu od 4.077,50 EUR-a u roku od 15 dana.

III. Odbijaju se 1. i 2. tužene - protutužiteljice sa zatraženim troškovima postupka preko iznosa dosuđenog u točki II. izreke ovog rješenja.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi zaprimljenoj kod ovoga suda dana 19. siječnja 2021. godine, u bitnome navodi da se na nekretnini k.č.br.12598 (kuća i dvorište) od 43 čhv iz z.k.ul.br.2198 k.o. Belgrad vodi kao vlasnik upisan sada pok. Balas Dubravko inače sin tužiteljice, a kojeg su naslijedile tužene tj. njegova supruga Tanja Radosav i kćerka mldb. Dora Balas. Međutim, predmetna nekretnina u naravi je isključivo vlasništvo tužiteljice, radi se o kući sa okućnicom u kojoj živi i stanuje i koju je sagradila sa svojim suprugom sada pok. Balas Zdravkom, a ista se sada samo fiktivno vodi na pok. Balas Dubravku. Naime, iako je ta nekretnina iza pok. Zdravka Balas prepisana (*2014.g.*) na sada pok. Dubravka Balas isti je nakon toga (*2015.g.*) u naravi tu nekretninu u cijelosti dao svojoj majci ovdje tužiteljici Stanislavi Balas, a koje darovanje je u naravi u cijelosti realizirano, te među njima nikada nije bilo sporno. Dakle, tužiteljica tu nekretninu u cijelosti kao svoju drži u nesmetanom kvalificiranom posjedu, te ista predstavlja njezin dom u kojem živi i stanuje. Pravni prednik tuženih pok. Balas Dubravko u cijelosti je tužiteljici priznavao pravo vlasništva na toj nekretnini iako sve to nije provedeno u zemljišnim knjigama. Pok. Dubravko Balas stanovao je na adresi u Crikvenici, Hrusta 5C, a tužiteljica na spornoj nekretnini. Dakle, tužiteljica je na derivativni način stekla pravo vlasništva na toj nekretnini, međutim opreza radi ističe se da bi do sada čak već i na originarni način po osnovu dosjelosti i gradnje stekla pravo vlasništva na tim nekretninama koje kao svoje drži u zakonitom, istinitom i poštenom posjedu. Tužiteljica želi uskladiti zemljišnoknjižno stanje sa stvarnim stanjem na terenu, tako da se kao stvarni vlasnik predmetnih nekretnina uknjiži i u zemljišnoj knjizi. Predložila je da sud po provedenom dokaznom postupku donese odluku na način pobliže opisan u točki I. izreke ove presude. Međutim, opreza radi ukoliko sud eventualno ipak ne bi usvojio naprijed istaknuti tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđenjem prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, onda tužiteljica postavlja eventualno-kumulativni tužbeni zahtjev sa kojim traži da se utvrdi da ista ima barem pravo doživotnog stanovanja i plodouživanja predmetne nekretnine. Dakle, u takvom slučaju radi se barem o darovanju tužiteljici prava osobne služnosti prava stanovanja i plodouživanja te nekretnine, posebno imajući u vidu da tužiteljica čitavo vrijeme živi i stanuje u toj kući, što joj nikada nitko nije osporavao, a koja kuća je jedini njezin dom, u kojem stanuje skoro čitav svoj život. Dakle, tužiteljica je na derivativni način stekla navedena prava osobne služnosti na toj nekretnini, međutim opreza radi ističe se da bi tužiteljica do sada čak već i na originarni način po osnovu dosjelosti stekla pravo tih služnosti na tim nekretninama. Glede svega toga tužiteljica predlaže da se nakon provedenog postupka kao eventualno-kumulativni tužbeni zahtjev donese odluka pobliže opisana u točki II. izreke ove presude.

2. U svome odgovoru na tužbu tužene osporavaju tvrdnje tužiteljice da bi pok. Dubravko Balas bio samo fiktivno upisan na predmetnoj nekretnini, kao i da predmetnu nekretninu darovao tužiteljici. Osim što je pok. Dubravko Balas 2015. godine zaista bio stvarni i zemljišnoknjižni vlasnik predmetne nekretnine, tužiteljica ničim nije dokazala postojanje ostalih zakonskih pretpostavki koje moraju biti ostvarene za stjecanje prava vlasništva nekretnine na derivativan način, odnosno nije dokazala postojanje titulusa, a evidentno je da modus stjecanja ne postoji budući da i sama tužiteljica navodi da je izvršeno navodno usmeno darovanje. Pozivanje tužiteljice na dosjelost i građenje kao originaran način njenog stjecanja prava vlasništva, osim što je također paušalno i ničim dokazano, u kontradiktornosti je s ranije istaknutom pravnom osnovom. Ističe se da je pok. Dubravko Balas, pravo vlasništva predmetne nekretnine stekao nakon smrti

svoga oca pok. Zdravka Balasa koji je preminuo dana 24.05.2014. godine. U ostavinskom postupku iza istoga, ovdje tužiteljica, kao supruga pok. Zdravka Balasa, te Nataša Kutija, kći pok. Zdravka Balasa i sestra pok. Dubravka Balasa, ustupile su svoj zakonski nasljedni dio pok. Dubravku Balas pa je isti temeljem toga ustupa i zakona stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine u cijelosti. Iako se tužiteljica u ovom predmetu poziva na građenje i dosjelost, u ostavinskom postupku iza pok. Zdravka Balasa, kao niti u postupku iza pok. Dubravka Balasa, tužiteljica nije istaknula zahtjev za izdvajanje predmetne nekretnine iz ostavinske imovine, a niti je za života pok. Zdravka Balasa i pok. Dubravka Balasa pokretala sudske postupke kako bi se utvrdila vlasnicom predmetne nekretnine s osnova eventualne gradnje ili dosjelosti. Tužene u cijelosti osporavaju i eventualno kumulativni tužbeni zahtjev tužiteljice kojim ista traži da sud utvrdi da ista ima pravo osobne služnosti prava stanovanja i plodouživanja na predmetnoj nekretnini. Za stjecanje stvarnih služnosti, kako na derivativan, tako i na originaran način, primjenjuju se iste zakonske pretpostavke kao i za stjecanje prava vlasništva pa se svi prigovori koje su tužene iznijele u odnosu na glavni tužbeni zahtjev, odnose i na (ne)osnovanost eventualno kumulativnog tužbenog zahtjeva. U svakom slučaju, od navodnog darovanja na kojeg se tužiteljica poziva do podnošenja tužbe u ovom predmetu nije protekao zakonom propisani rok za originarno stjecanje niti prava vlasništva niti prava služnosti. Nadalje, neistiniti su navodi tužiteljice da ista živi u predmetnoj nekretnini cijeli svoj život, budući da se radi o nekretnini koja je pripadala obitelji Balas, a pok. Zdravko Balas i tužiteljica su za vrijeme trajanja braka živjeli i u Kraljevici, a u predmetnoj kući živio je i pok. Dubravko Balas do svoje smrti, dakle i u vrijeme kada je izvršeno navodno darovanje. Da su da su navodi tužiteljice kontradiktorni jer ukoliko smatra da je vlasnica predmetne nekretnine ima pravo i na neposredan posjed predmetne nekretnine, dok s druge strane, osobna služnosti kao ograničeno stvarno pravo može egzistirati samo na tuđoj nekretnini, dakle ne i na vlastitoj. Predlažu se da sud odbije tužbu i tužbene zahtjeve tužiteljice ju obveže da im nadoknadi prouzročeni parnični trošak.

3. U svojoj protutužbi tužene-protutužiteljice navode da su pravo vlasništva predmetne nekretnine stekle nasljeđivanjem iza pok. Dubravka Balasa, supruga prvotužene i oca drugotužene, a koji je iste nekretnine stekao nasljeđivanjem iza svoga oca pok. Zdravka Balasa. U ostavinskom postupku iza pok. Zdravka Balasa sudjelovala je i tužiteljica kao supruga i zakonska nasljednica istoga te je ista svoj zakonski nasljedni dio ustupila pok. Dubravku Balasu. Pok. Dubravko Balas je sve do svoje smrti živio u predmetnoj kući, imao je prijavljeno prebivalište na toj adresi, te su tužene s njim dolazile u Grižane. Nakon smrti pok. Dubravka Balasa tužene su također bile u predmetnoj kući, međutim, posljednji puta kada su došle u Grižane nisu mogle ući u kuću jer su jedna dvorišna vrata bila zaključana, iako do tada nikada nisu bila zaključavana, a druga su bila povezana remenjem te ih nije bilo moguće otvoriti. Prvotužena je kontaktirala tužiteljicu na mobitel, ali joj ista nije odgovorila te od tada, unatoč pokušajima prvotužene, tužiteljica odbija sve kontakte sa tuženicama. Dakle, osim što se tužiteljica nalazi u posjedu predmetne nekretnine bez ikakve pravne osnove, ista onemogućuje tuženima korištenje i posjed kuće u njihovom suvlasništvu, pa predlažu donošenju odluke kao u točci III. izreke ove presude. Nadalje, tužene-protutužiteljice su suvlasnice predmetne nekretnine te imaju pravo na posjed predmetne nekretnine, a prilikom posljednjeg dolaska u Republiku Hrvatsku nisu bile u mogućnosti ući u predmetnu nekretninu budući da su ulazna dvorišna vrata bila zaključana, a tužiteljica od tada odbija bilo kakav kontakt s tuženicama. Tužiteljica svojim ponašanjem neosnovano i samoinicijativno onemogućuje tuženima korištenje i

posjed njihove nekretnine, odnosno neosnovano onemogućuje njihova vlasnička prava, te im se nanosi nenadoknadiva šteta jer nemaju gdje boraviti prilikom dolaska u Republiku Hrvatsku i u Grižane jer je predmetna nekretnina jedina nekretnina u njihovom suvlasništvu u kojoj mogu boraviti, nisu u mogućnosti ostvarivati svoja vlasnička prava čime se ugrožavaju njihova ustavom zajamčena prava, posebice ukoliko se uzme u obzir da se u konačnici radi i o vlasničkim pravima maloljetnog djeteta, odnosno zaštiti prava maloljetnog djeteta. Slijedom navedenog predložile su i da sud odluči i o prijedlogu za određivanje privremene mjere, pobliže opisane u točki I. izreke ovog rješenja.

4. U svom odgovoru na protutužbu i prijedlog za izdavanje privremene mjere tužiteljica-protutužena navodi da je stvarna vlasnica predmetnih nekretnina. Opreza radi ističe da predmetna nekretnina među ostalim predstavlja i bračnu stečevinu nje i njezinog supruga sada pok. Zdravka Balas, koju su oni zajedno svojim radom i zajedničkim sredstvima stekli i sagradili, pa joj je upravo zato nakon tog ostavinskog rješenja njezin sin sada pok. Dubravko Balas dao čitav svoj dio predmetne nekretnine. Da svo to vrijeme kontinuirano istu drži u nesmetanom posjedu a predmetna nekretnina predstavlja jedini njezin dom u kojem živi i stanuje a koje pravo vlasništva joj je sada pok Dubravko Balas priznavao, pa joj sada to njegovi nasljednici ne mogu osporavati. Tužiteljica tvrdi da tužbeni zahtjevi predstavljaju među ostalim i predhodno pitanje u odnosu na protutužbu i protutužbeni zahtjev pa se bi se postupak po protutužbi trebao prekinuti dok se pravomoćno ne riješi tužba i tužbeni zahtjevi tužiteljice. Da predmetna nekretnina predstavlja jedini dom u kojem stanuje i živi tužiteljica, a što je među ostalim vidljivo i iz adrese njezinog prebivališta, pa ističe prigovor prava na dom. Samo za sebe pravo na dom jače je od prava na predaju u posjed ili suposjed nekretnine. Radi se o kući, kao jednoj neodvojivoj cjelini – domu u kojoj ista praktički čitav život kontinuirano bez smetnji živi i stanuje pa time iseljenje iz te nekretnine kao i predaja u posjed nije moguć, a da se pri tome ne povrijedi pravo na dom tužiteljice Stanislave Balas. Također treba istaknuti da tužene – protutužiteljice stanuju i žive u drugoj državi, pa im predmetna nekretnina nije niti nužna niti potrebna, za razliku od ovdje tužiteljice – protutužene Stanislave Balas čiji je to jedini dom, a koja je uz to u poznim godinama, lošeg zdrastvenog stanja. U odnosu na privremenu mjeru navodi da bi se takvom neosnovanom privremenom mjerom prejudicirao bi se ishod parničnog postupka što je pravno nedopustivo. Da tužene - protutužiteljice nikada nisu bile u posjedu ili suposjedu predmetne nekretnine, a to nije bio niti sada pok. Dubravko Balas koji je preminuo u Novom Sadu još 23.10.2020.g., a stanovao je u Crikvenici, na adresi Hrusta 5C. Nastavno tužiteljica – protutužena osporava da su tužene – protutužiteljice uopće dolazile do predmetne kuće u R.H. jer u koliko bi bile došle sigurno bi zatekle tužiteljicu, koja bi ih sigurno primila osim u slučaju u koliko je to bio baš u trenutku kada se tužiteljica nalazila u bolnici na hitnom liječenju radi svojeg teškog zdrastvenog stanja budući bez tuđe pomoći ne može niti otići iz te kuće u kojoj stalno boravi i obitava. Dvorišna vrata se godinama zatvaraju kako ne bi došao tuđi pas, dok se u samoj kući teško kreće, a nikada nije onemogućila tužiteljima da dođu kod nje u predmetnu kuću, a niti su joj se ikada u svezi toga ikada obratili, pa je očito da tužiteljica ne nanosi nikakvu štetu tuženim, a poglavito ne teško nadoknadivu štetu. Preložila je odbijanje protutužbenog zahtjeva i prijedlog za izdavanje privremene mjere kao i da joj se nadoknadi prouzročeni parnični trošak.

5. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u dokumentaciju priležeću spisu i to u: izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 2198 k.o. Belgrad (list 5 spisa, 18 spisa), izvod iz

katastarskog plana (list 6 – 7 spisa), osobnu iskaznicu tužiteljice (list 8 spisa, list 43 spisa), rješenje o nasljeđivanju iza pok. Zdravka Balas (list 19 – 21 spisa), povijesni prikaz zemljišno knjižnog izvatka za zk. ul. 2198 k.o. Belgrad (listovi 31 – 36 spisa), medicinsku dokumentacija za tužiteljicu (list 45 – 57 spisa), osobnu iskaznicu Dubravka Balasa (listovi 61 – 62 spisa), putovnicu 2. tužene (list 63 spisa), viber prepisku sa tužiteljicom (listovi 65 – 97 spisa), te ovosudne spise O-226/2014, te O-670/2026. Tijekom postupka izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Ljubice Šljuka, Nataše Kutija, Davora Hreljca, Maje Kutija, Martina Kutija, Zvonimira Kutije, Vladimira Lančića, Davorke Badurina, Andreje Petrović, Ivice Barbarića, Darija Petrovića, Igora Stančića, Gordana Blažičevića, te tužiteljice-protutužene i 1. tužene-protutužiteljice kao parničnih stranaka. Sud nije izvodio dokaz saslušanjem svjedoka Aleksandre Janković obzirom je pun tuženih-protutužiteljica na ročištu od 22. svibnja 2025. odustala od navedenog dokaznog prijedloga, kao niti saslušanje svjedoka Mladena Marku od čijeg je saslušanja ista odustala na ročištu od 29. siječnja 2026. godine. Sud nije izvodio dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Pušakrić i Vlade Ivančića obzirom tužiteljica-protutužena nije u dodijeljenom joj roku dostavila adrese za iste. Sud nije niti izvodio dokaz saslušanjem svjedokinje Hajdi Kostrenčić koja nije pristupila na ročište, a koja je izostanak opravdala i navela da nema saznanja o predmetu spora, a sud je mišljenja da bi izvođenje predmetnog dokaza nepotrebno otegnulo predmetni parnični postupak. Sud nije provodio geodetsko vještačenje obzirom je pun tuženih-protutužiteljica na ročištu od 04. listopada 2026. godine učinila nespornom identifikaciju prijeporne nekretnine. Zaključno sud nije provodio niti građevinsko niti medicinsko vještačenje predloženo po tužiteljici-protutuženoj obzirom ista nije navela na koje okolnosti bi se ti dokazi trebali izvoditi, a ovaj sud je mišljenja da su isti suvišni i da bi nepotrebno otegnuli predmetni parnični postupak, a što bi bilo protivno načelu ekonomičnosti postupka sukladno čl. 7 i 10 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. – Odluka USRH, 84/08., 96/08. – Odluka USRH, 123/08. – ispr., 57/11., 148/11. – proč. tekst, 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., 114/22,155/23., 146/25, dalje ZPP).

6. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 2198 k.o. Belgrad (list 5 spisa, 18 spisa) je utvrđeno da je na dan 17. siječnja 2021. godine na k.č. br. 12598 kuća i dvorište površine 43 čhv kao vlasnik upisan Dubravko Balas, a na dan 23. rujna 2021. godine 1. i 2. tužena svaka u ½ dijela. Uvidom u povijesni prikaz zemljišno knjižnog izvatka za zk. ul. 2198 k.o. Belgrad (listovi 31 – 36 spisa) je utvrđeno da je Dubravko Balas upisan kao vlasnik predmetne k.č. br. 12598 k.o. Belgrad temeljem rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Koka Borasa, kao sudskog povjerenika Općinskog suda u Crikvenici, od 10. srpnja 2014. godine. Zaključno temeljem rješenja o nasljeđivanju posl. br. O-670/2020 od 23. 10. 2020. godine, te 25.03.2021. godine kao vlasnice kč. br. 12598 k.o. Belgrad su upisane ovdje tužene svaka u ½ dijela. Uvidom u izvod iz katastarskog plana (list 6 – 7 spisa) je utvrđen oblik i položaj prijeporne kč. br. 12598 k.o. Belgrad.

7. Uvidom u osobnu iskaznicu tužiteljice (list 8 spisa, list 43 spisa) je utvrđeno da je ovdje tužiteljica ima prijavljeno prebivalište na adresi u Grižane- Belgrad, Kostelj 41.

8. Uvidom u rješenje o nasljeđivanju iza pok. Zdravka Balas (list 19 – 21 spisa), te ovosudni spis O-226/2014 je utvrđeno da je Koko Boras, javni bilježnik iz Crikvenice, kao povjerenik Općinskog suda u Crikvenici, dana 10. srpnja 2014. godine donio

rješenje o nasljeđivanju iza pok Zdravka Balasa, posl.br. O-226/2014, te je njegovim nasljednikom temeljem zakona i ustupa zakonskih nasljednica Stanislave Balas, supruge ostavitelja te Nataše Kutija, kćeri ostavitelja, u cijelosti, pa tako i na nekretninama iz zk.ul. 2198 k.o. Belgrad, proglašen Dubravko Balas, sin ostavitelja.

9. Uvidom u medicinsku dokumentacija za tužiteljicu (list 45 – 57 spisa) je utvrđeno da je ista 2016. doživjela akutni infarkt miokarda, a dana 05. veljače 2023. godine infarkt stražnje moždane cirkulacije.

10. Uvidom u osobnu iskaznicu Dubravka Balasa (listovi 61 – 62 spisa) je utvrđeno da je isti imao prijavljeno prebivalište na adresi Grižane-Belgrad, Kostelj 41, a da ovdje 2. tužena ima putovnicu Republike Hrvatske.

11. Uvidom u Viber prepisku sa tužiteljicom (listovi 65 – 97 spisa) je utvrđeno da je ista upućena ovdje tužiteljici u razdoblju od 15. srpnja 2020. godine do 19. rujna 2022. godine, ali iz iste nije u razvidno tko je pošiljatelj.

12. Uvidom u ovosudni ostavinski spis O-670/2020 je utvrđeno da je Koko Boras, javni bilježnik iz Crikvenice, kao povjerenik Općinskog suda u Crikvenici, dana 23. listopada 2020. godine donio rješenje o nasljeđivanju iza pok Dubravka Balasa, posl.br.O-670/2020, te su njegovim nasljednicama temeljem zakona utvrđene supruga Tanja Radosav i kći Dora Balas, svaka u ½ dijela. Po prijedlogu nasljednica dana 25. ožujka 2021. godine doneseno je dopunsko rješenje posl.br.O-670/2020 kojim je na iste raspoređena i nekretnina iz zk.ul.2198 k.o. Belgrad.

13. Saslušana kao svjedok Ljubica Šljuka u svome iskazu navodi da su I. tužena i Dubravko Balas bili u ljubavnom odnosu te su se vjenčali i dobili dijete kao plod ljubavi. Da je dolazila sa njima u prijepornu kuću i ona je oduvijek bila od Dubravka Balas i kada bi dolazila tu bi uz Dubravka, Tanju i njihovu kći, boravila i Dubravkova majka. Da je u istoj bila nekoliko puta, jedan ili dva puta prije vjenčanja i kasnije i u odnosu na prvi put kada su dnevni boravak i kuhinja bio nešto stariji, drugi puta je bilo uređeno te joj je Tanja čak slala slike kako su sređivali kuću. Da su promijenili tapete na zidovima te nove parkete, kožnu garnituru i kupili novi kuhinjski stol i frižider. Isto tako kada je došla nakon vjenčanja sobe su bile uređenije nego prije. Da je nakon Dubravkove smrti dolazila u predmetnu kuću, bila je s I. tuženom na sprovodu i drugi puta na ostavinskoj raspravi. Nona ih je tada primila i spavale su u kući, a kada su došle treći ili četvrti put nakon toga nisu mogle više ući u kuću obzirom su sporedna, a i glavna ograda bile zavezane. Da je I. tužena tada pokušala kontaktirati tužiteljicu, nazivala ju je u dva navrata međutim nona joj se nije javila. Da je njihov odnos nakon smrti Dubravka u početku bio dobar, prvenstveno stoga što je I. tužena zvala i pitala kako je tužiteljici zbog toga što je to njegova majka, a isto tako i radi kontakta s unukom. Nakon Dubravkove smrti postojao je jedan dug koji je Tanja otplatila i kada je tužiteljici javila da je to završeno nekako se u to doba nona prestala javljati iako je tužena i dalje ustrajala na tome. Dok je Dubravko bio živ se vlasništvo kuće nije spominjalo, pretpostavlja zato jer to u to vrijeme nije bilo bitno, međutim on je uvijek govorio to je moja kuća, odnosno idem svojoj kući. Da je I. tužena u predmetnu kuću dolazila sa Dubravkom koji je bio pomorac, pa je dolazila s njim i djetetom kada je bio tu, ali je dolazila i preko ljeta kada on nije bio tu i osobno je bila s njom, s time da misli da je ona dolazila i preko zime, a ona ne, jer joj to preko zime nije bilo interesantno. Da je I.

tužena u radnom odnosu, ista radi u školi i zna da je uzimala slobodno da bi preko zime dolazila na prijepor, a kći živi s njom i ide u školu u Novom Sadu.

14. Saslušana kao svjedok Nataša Kutija, kći tužiteljice-protutužene u svome iskazu navodi da se njena majka, ovdje tužiteljica, doselila u predmetnu kuću sa 17 i pol godina života kada su tamo još živjeli prabaka i pradjed Klement, Martin i Tereza. Dakle, ta kuća postojala je i prije nego što se njena majka tamo doselila, međutim njeni roditelji su istu gradili i nadograđivali, te su dizali kredite. Da se osobno sjeća da je WC bio vani i da je sve novo bilo napravljeno primjerice kupaona, dva WC-a kuhinja sa strane i krov i to su roditelji financirali iz kredita. Da je njen brat bio je pomorac te je prije radio u Rijeci na Lošinjskoj plovidbi, kasnije vani, a živio je vrlo rastrošno pa bi ga otac pitao "gdje su ti novci, da li se ti drogiraš", te je znao posuđivati novce da bi išao na brod. Da u životu ništa nije gradio niti je ulagao, 15 godina živio je na Hrusti sa Hajdi Kostrenčić koju je financirao i nakon sklapanja braka s I. tuženom. I. tužena je 3 godina njemu tipkala i to baš kapetanu na brodu i prvo su rekli da ih je upoznao Mirko, a kasnije da su se upoznali preko interneta preko nekakvih slika. On je oženio I. tuženu koju su prihvatili dok ona nije počela sa time "vi hrvati znate samo izvjesiti šahovnicu i slično", a drži da nisu nacionalisti, međutim to joj uopće nije dopalo. Da je njen brat došao s broda na kojem je doživio veliki stres jer mu motor na oceanu nije radio, a kad je došao doma opet je bio pod stresom jer je morao kuhati, a I tužena i djeca to nisu htjeli jesti. Da je njen brat nakon tatine smrti rekao majci kuća je tvoja, ja ću si nešto izgraditi, a njoj je strašno da se njenu majku koja je imala 2 moždana i infarkt sa 82 godine tjera iz kuće, a nema drugi dom. Da je brat molio I. tuženu da ostane s djetetom još 15 dana u Kostelju, međutim ona je otišla, a dijete je ostalo s njim i onda je stalno sazivala i njezina majka kada će doći s djetetom, pa je on u velikom stresu otišao tamo. Da je bila u noćnoj smjeni kada joj je I. tužena javila da je Dubravko umro, bilo je 11 sati navečer, a tužene nikada inače nije bilo doma, te se on često pitao gdje si ti. Drži da ona nikako nije mogla živjeti u Kostelju, raditi u Novom Sadu, a tu je dolazila na ferije, pri čemu je rekla on će kuhati a ona će se kupati. Da je brat priznavao pravo vlasništva majci jer mu je to majka i ona nju sada tjera iz kuće, da je nešto namještaja u kući kupila majka, nešto je kupio brat. Da je njen brat prebolio zaušnjake, te je imao milion žena, rijetko koja u Crikvenici može reći da nije bila s njim i drži da nije mogao imati djece, pa isto tako niti da je I. tužena mogla ostati trudna pri njegovom jednom odlasku u Novi Sad. Da je brat nedavno prebacio adresu u Kostelj, sa Hruste, negdje u vrijeme sklapanja braka. Da je njen brat rekao majci da ih više ne može gledati. Da je zadnji put razgovarala s I. tuženom jedan dan nakon sahrane i kasnije više ne, a nije viđala tuženu da dolazi u kuću, da po njoj ona nije bila u kući jer njena majka nije znala da bi ona tamo bila. Da su njeni roditelji izvodili radove na kući kada je bila dijete a otac je preminuo 2014. godine. Da je od sramote što njen brat ništa nema uzela ruševinu, a sve ostalo prepustila bratu a tako i majka da ne bude sramota u selu. Da je kuća nakon smrti oca bila je bratova, on je nakon ostavinske rasprave rekao majci mama ti živiš u toj kući to je tvoje, a što zna iz majčinih priča. Da je tata od škvera u Kraljevici dobio stan koji je njen brat naravno prodavao bez da je išta dobila. Da je njen brat Kraljevicu išao u školu od 4 razreda a tamo su boravili od ponedjeljka do petka jer je tako bilo lakše za njihovo školovanje a onda su petkom išli kod bake u Kostelj. Da je cijelu svoju osnovnu školu živjela u Kraljevici, njeni roditelji se tamo nisu nikako snašli pa su odlazili u Kostelj. Da njena majka i brat nisu sastavili pisani ugovor od darovanju predmetne kuće.

15. Saslušan kao svjedok Davor Hreljac u svome iskazu navodi da je nakon Dubravkove smrti svo zemljište pa i kuća koja je ovdje prijeporna pripalo tuženoj. Da je 13 godina u vezi sa kćeri Dubravkove sestre i oduvijek je smatrao da je to kuća od tužiteljice s obzirom da je ista kuću gradila i da u njoj živi i da je to sve njihovo familijarno, po njemu Dubravko je uvijek smatrao da je to kuća od njegove majke, međutim nije to htio prepisivati. Da tamo cijelo vrijeme stanuje tužiteljica, a tužene su dolazile na prijepor po ljeti. Da mu Dubravko nije osobno rekao da bi volio da kuća bude majčina, da sa njim nije toliko bio dobar, a ima saznanja o tome jer se diskutiralo za stolom, a to je bilo prije I. tužene, bila je priča oko kuće i zemljišta. Da je prvi put saznao da ta kuća bila Dubravkova negdje 2015 ili 2016, zna da se o tome pričalo i to je bilo prije Tanje. Da osobno nije vidio tužene nakon Dubravkove smrti u Grižanama, niti ima saznanja da bi I. tužena dolazila u tu kuću nakon njegove smrti. Da je tužiteljica spominjala da ju je I. tužena kontaktirala, ali kako se spominjalo neko uznemiravanje jer je navodno zvala s broja pok. Dubravka.

16. Saslušana kao svjedok Maja Kutija unuka tužiteljice- protutužene, u svome iskazu navodi da je tužena obzirom je bila udana za njenog pokojnog ujaka nasljednica njihove kuće tj. želi pravo na kuću i zahtjeva ju, a što joj baka ne želi priznati obzirom u istoj živi cijeli život. Da ujak pričao da je to bakina kuća, ona je tu živjela i radila na njoj od svoje 18 godine, od kad se udala i svi veliki ručkovi koliko pamti su se održavali u toj kući. Ujak je poštovao svoju majku te je želio da kuća bude njezina. Da je njen ujak veći dio svog života živio na Hrusti sa Hajdi Kostrenčić. Da joj je iz priča obitelji poznato su nono i nona za vrijeme braka sagradili istu na način da je to sada puno veća kuća sa balkonima i terasom i velikom okućnicom. Da joj je iz razgovora njene bake i majke poznato da njen ujak nije imao baš novaca, živio je dosta raskošno bez obzira što je plovio, znao je počastiti u kafiću i nije baš bio vješt s novcima. Da je tužiteljica nedavno napunila 83 godine, kreće se pomoću štapova i primjerice više ne može doći njih na udaljenosti od 100 m, a nema drugi dom. Da joj ujak nije osporavao pravo da tamo stanuje. Nakon što je ujak sklopio brak s tuženom živio je u Novom Sadu, a svaki puta kada bi došao s broda došao bi se javiti majci, a ovdje u predmetnu kuću je dolazio ljeti s tuženima. Da je uredio dnevni, pod u njemu te je znao krečiti zidove. Da su ujo, moja mama, nona i tata pričali da je kuća od bake, nedugo nakon ostavinske rasprave, godinu dana kasnije 2014. godine, da su se baka i mama na ostavinskoj raspravi odrekle u njegovu korist ali ne zna zašto, a da joj nije poznato da bi njena majka dobila šta od djeda i bake.

17. Saslušana kao svjedok Martina Kutija, unuka tužiteljice- protutužene, u svome iskazu navodi da se spor vodi oko toga kome treba pripasti kuća u Kostelju, Kostelj 41, da bi tužena željela da se njena baka iseli iz kuće obzirom ista pisano pripada njezinoj kćeri Dori. Da joj je iz pričanja none i mame poznato da iako je predmetna nekretnina na papiru pripadala uji on je ipak na kraju rekao njenoj baki da je kuća njezina i da može raditi sa njom što želi obzirom tamo živi cijeli život, ali nije osobno čula te navode svog ujaka. Da je prvotno živio na Hrusti i kasnije kad se razišao s tom ženom, živio je u Kostelju, s time da ne zna točno gdje mu je bila službena adresa. Da je to bila ruševina i onda je to familija djedova rekonstruirala, pri čemu misli na obitelj pokojnog nonića. Da njen ujak nije osporavao tužiteljici pravo da tamo stanuje i koristi nekretninu. Da je zdravstveno stanje tužiteljice dosta slabo, slabo se kreće, imala je dva moždana udara, što ne čudi obzirom što joj se desilo u životu pri čemu misli na smrt supruga i sina. Da je valjda njena baka radila na predmetnoj kući dok je djed bio živ. Da je pokojni Dubravko malo promijenio dnevni boravak i nešto pofarbao,

isto tako znao je raditi na okućnici, na način da bi nešto pokosio, pošišao, znao je pomoći svojoj majci.

18. Saslušan kao svjedok Zvonimir Kutija, zet tužiteljice-protutužene, u svome iskazu navodi da tužena zahtjeva da njegova punica napusti kuću tj. iseli iz kuće u kojoj živi cijeli život. Kuća mu je poznata od kada se oženio i tada su se gradile stepenice 1991. godine, a kasnije su tast i punica radili krov i fasadu. Tamo su živjeli punica i tast a prije i baka Tereza, majka njegova tasta. Da je Dubravko bio mezimac, sin koji je bio kapetan broda i oni su ga jako voljeli, on je bio idol odnosno zvijezda vodilja. Da je Dubravko govorio da je kuća od majke, po božjoj pravdi nakon što umre muž. Da je Dubravko bio kapetan preko 20 godina, međutim na kraju je vrlo malo uštedio, živio je rastrošno i nije znao s novcem, sa njim nikad niste bili u situaciji da morate platiti piće ali prije nego što bi išao na brod znao se dovesti u situaciju da posuđuje novce za avionske karte. Da Dubravko nikada nije osporavao tužitelji da tamo može stanovati. Da je tužiteljica vrlo lošeg zdrastvenog stanja, imala je dva moždana udara, hoda sa štapom i nosi pelene, a nema nikakav drugi stan. Da je Dubravko živio na Hrusti dok se nije oženio a onda je živio u Novom Sadu, znao je doći s broda i u Grižanama boraviti neko vrijeme s time da ne zna koliko puta i koliko često. Da je tu Dubravko nešto uređivao kada se oženio, stavio je nekakav namještaj, tepih, pofarbao, obzirom se radilo o derutnoj staroj kući da bi imali gdje boraviti preko ljeta. Da se postupak vodi po zahtjevu tužene, da se Stanislava Balas iseli iz nekretnine, a ista traži da joj se omogući da u toj nekretnini stanuje. Da mu nije poznato da bi ovdje tužene dolazile kod tužiteljice nakon Dubravkove smrti viđao ih je u gradu.

19. Saslušan kao svjedok Vladimir Lančić u svome iskazu navodi poznaje stranke ovog postupka obzirom od 1986. godine ima kuću u Kostelju. Da je bio u prijateljskim odnosima s pokojnim Dubravkom, čak mu je i vjenčani kum. Da iz njegovih pričanja zna da je to njegova kuća koju je on naslijedio od oca, a da je njegova sestra dobila sve ostalo. Da je Dubravko bio jedna specifična, jako dobra osoba koja je stalno brinula o drugima i svi su mu bili bitniji od njega. Da su isto godište i on ga je prije Tanje upozoravao da mora početi brinuti o sebi, da je lijepo pomagati roditeljima i sestri, ali treba brinuti o sebi u starosti, a što zna cijelo Kostelj. Njemu se znalo desiti kada bi kretao na brod da bi bio bez novaca, a sve zato što mu je sve bilo preče od njega samog. On je kada bi se vratio s broda umjesto da se odmori bi radio na predmetnoj kući, žbukao, izvodio radove, mijenjao prozore, a nakon što je stvorio obitelj uređivali su kat i tamo je mijenjao dnevni boravak, kupovao frižider, televizor i slično. Da ne zna da li je što tužiteljica ulagala u predmetnu nekretninu, da je dolazio kod Dubravka i njega je viđao da radi, a po njemu zgrada, okoliš i slično bilo je isto. Još prije nego što se oženio znao se žaliti na svoju majku da bi on sve poplaćao dok je bio tu, a da bi ga ona za dva tjedna zvala da više nema novaca. Drži da ukoliko bilo tko tvrdi da on nije ulagao u predmetnu nekretninu da taj laže kao pas, da je osobno znao doći kada bi oni izvodili radove, znali su ga zvati i po noći. Da je on bio kapetan na brodu s dobrim primanjima, a nije niti kockao niti je imao kakvih poroka, ali je bio osoba koja se o svima brinula više nego o sebi. Da ga je iznenadilo kada mu je Tanja nakon njegove smrti pokazala kredite koje je ostavio obzirom te neke stvari nije niti on znao o njemu. Da su samo dvije stvari za koje zna da je sam sebi kupio a to je bila žuta buba i motor Harley koji je kasnije prodao. Da su se Dubravko i tužena poznavali od prije, bili su prijatelji. Da nikada nije pričao da bi bio nezadovoljan u vezi ili da bi se želio razvesti. Da su supruga i on kada se Dora rodila otišli u Novi Sad, a i kasnije kada su se viđali tu, on je bio istinski sretan, po prvi puta u životu i imao je ono što je cijeli život želio. Prije

nego se sve to skupa s njima dogodilo, da je Tanja otišla s djecom, a on je tu ostao s Dorom i kada su se našli u Noštromu pričao mu je da je bio u Senju s njom na Gradini, a on ga je pitao što je vodio dijete od dvije, tri godine tamo da gleda. Sada mu to izgleda kao da je znao, kao da je predosjećao, da se on u to vrijeme jako znojio iako više nije bilo toliko vruće, a sjeća se da se i čuli zadnji puta kada bi putovao iz Zagreba i dok je još bio u Republici Hrvatskoj i to negdje po noći. Da ikad nije prisustvovao razgovoru s Dubravkom i Stanislavom oko predmetne kuće. Da zna iz Tanjinih priča, za kojih nema razloga ne vjerovati da kada je najavila dolazak da se Stanislava zaključala, njemu je nevjerojatno da netko ne bi želio vidjeti svoje unuče. Da je tužiteljica kada je tamo dolazio stanovala u predmetnoj kući, a pokojni Dubravko nije osporavao Stanislavi da živi u toj kući, to mu je majka. Da Dubravko Hrustu nije smatrao svojim domom, tamo je dolazio da bi bio s curom, Kostelj je smatrao svojim domom, a financijski je pomagao Hajdi.

20. Saslušana kao svjedok Davorka Badurina, daljnja rođakinja tužiteljice, u svome iskazu navodi da je pozvana vezano za kuću koju je Dubravko posjedovao i za koju je čula da je nakon njegove smrti njegova mama imala nešto protiv da pripadne njegovoj maloljetnoj Dori i supruzi Tanji. Da su pokojni Dubravko i ona tu negdje po dobi i oduvijek su se družili, kroz cijeli život, od djetinjstva, mladosti pa nažalost do njegove smrti, njihov odnos je bio intenzivan i on joj je bio kao brat te je dosta dobro upoznata o njegovom životu. Da je u kuću dolazila još kao dijete sa svojim roditeljima obzirom je i njena baka iz tog sela i zna da je to bila starina, kuća u kojoj je živio još i otac pokojnog Zdravka i u koju se ovdje tužiteljica udala. Da ne zna tko je točno istu naslijedio nakon smrti Zdravkovog oca, dali samo Zdravko ili tužiteljica, međutim zna pouzdano da je ista nakon smrti Zdravka pripala Dubravku obzirom su se tužiteljica i Nataša odrekle. Da je pokojni Dubravko bio uglavnom na brodu međutim kada bi bio tu živio je u toj kući, s time da je jedno vrijeme dok je bio u vezi s Hajdi živio i tu i tamo. Da je on znao doći do nje obzirom je u to vrijeme radila u Novom listu i onda joj rekao da spava malo kod Hajdi pa onda ode gore a nakon prekida vratio se u svoju kuću i onda je već upoznao I. tuženu. Da je ulagao u predmetnu kuću, da ga je osobno srela kada je išao u boje i lakove da kupi kante jupola jer je volio farbati pa mu rekla da može ofarbati i njoj a sjeća se da su oni mijenjali i neki namještaj. Drži da je on sigurno ulagao u tu kuću obzirom je bio jedna susretljiva osoba, dobra, uvijek od pomoći koja je bila dobra prema drugim ljudima pa je onda za očekivati da je onda vodio i brigu o kući. Da su I. i II. tužene dolazile u predmetnu kuću i uvijek kad su dolazili preko ljeta bi došli kod njih na kavu, ručak ili bi izišli van. Dubravko je bio posljednji put negdje na Božić, prije smrti i to sa Dorom i ima fotografiju. Da su tužene nastavile dolaziti i tada još ona nije znala za ovaj spor, zna da je Dubravku bilo jako važno obzirom je bio vezan za familiju da se ta veza nastavi i da Dora zavoli ovaj kraj odnosno da se ta ljubav prenese i na nju. Da je rekla I tuženoj da želi nastaviti ono što su započeli i to da se redovno druže i ista je to i nastavila, dolazi kod njih doma, pa tako je i danas na ručku. Da je bila prisutna kada je I. tužena pokušavala telefonski uspostaviti kontakt s tužiteljicom isto tako pokazivala joj je pozive, slike koje bi Dora upućivala prema baki, poruke i sl. i zna da joj je bilo jako teško zbog prestanka kontakata. Da su u početku dolazile u kući, kasnije je to prestalo, prestali su se javljati na njihove pozive. Tužene obavezno dolaze za Dubravkov rođendan u 8. mjesecu te za godišnjicu smrti. Da joj je Tanja poslala sliku gdje dijete stoji ispred kuće i da su vrata iste zatvorena lancem te je ona proširila tu sliku po njihovoj obitelji obzirom je sablasno da dijete ne može ući u vlastitu kuću. Da je Dubravko u Tanju bio od prvog dana bio jako zaljubljen kao uostalom i ona u njega i bili su u dobrim odnosima, a zna puno o njegovom ljubavnom statusu obzirom

su se jedan drugome povjeravali u vezi toga, posebno je bio sretan kada se dogodila Dora. Da sa Dubravkom nije pričala o predmetnoj kući, niti o njenoj, jer dok je čovjek živ ne razmišlja o takvim stvarima. Da nije razgovarala s tužiteljicom vezano za ovaj spor, nakon Dubravkove smrti htjeli su izraziti saučešće no tada je njena majka došla s informacijom da se tužiteljica nije oporavila od toga pa je bolje da se njoj ne dolazi, a Natašu je srela na groblju za svi svete i tada je ona ružno krenula pričati o ovdje tuženima na što joj je rekla da to ne želi slušati na groblju za svi svete. Da su Nataša i tužiteljica za života Dubravka uvijek o njemu govorile sve najbolje tako i nakon što su upoznale I. tuženu i govorile su kako je prekrasna i kako im je drago da se on tako oženio i da se rodila Dora, da ista redovito šalje slike od Dore i slično. Da je Nataši tom prilikom rekla da će svjedočiti za tužene obzirom zna da bi Dubravko to napravio za nju. Da Dubravko nije pričao kako su se oni u obitelji podijelili iza smrti njegovog oca, on nije bio materijalista. Da se radi o starini koja po njoj u bitnom ista, da je čak o tome pitala i mamu, međutim misli da će to drugi svjedok bolje znati, iznutra se mijenjao namještaj, radio se novi krov ali to je čula na hodniku. Da su Zdravko i Stanislava Balas tu došli živjeti nakon što u se oženili u 60-ima i vjerojatno su ulagali, da tužiteljica cijelo vrijeme stanuje u toj kući. Da odricanje Nataše i Stanislave nije podrazumijevalo da se tužiteljica iseli iz predmetne nekretnine, to Dubravku sigurno ne bi bilo ni na kraj pameti a na kraju krajeva I. tužena je rekla da ona ne bi nikad tražila da se tužiteljica iseli iz iste odnosno da želi da ista do smrti stanuje u spornoj kući. Da nije moguće da je taj lokot na kući tužiteljice bio za vrijeme hospitalizacije tužiteljice zbog moždanih udara i infarkta, to je bilo negdje 2023. vidi se na slici, a tužiteljica je imala moždani udar prošle godine. Da po njoj tužiteljica može doći do raštela, netko joj je rekao da ju je vidio u Crikvenici, isto tako nije prošlo puno vremenski između te slike i lokota.

21. Saslušana kao svjedok Andreja Petrović u svome iskazu navodi da je pozvana radi nesporazuma između dvije obitelji tj. Tanjina kći je naslijedila kuću što je ovdje tužiteljica ne priznaje. Da je u tom selu 30 godina i zna da je to još kuća prabake Tereze, čiji unuk je bio pokojni Dubravko. Da tužiteljica tamo stanuje cijelo vrijeme, a je tužiteljica došla tu kao nevjesta isto kao i I. tužena. Da je čula da tužiteljice i I. tužena nisu poslije Dubravkove smrti u dobrim odnosima, a prije je bilo sve u redu. Da su tužene u kuću dolazile i ranije i sada tu dolaze, dođu kod nje koja živi u mjestu iznad i obavezno posjećuju i Dubravka na groblju. Da je čula da su vrata predmetne kuće zaključana kada I. tužena dođe. Da je pok Dubravko živio u Crikvenici i u spornoj kući u Grižanama nakon što je prekinuo s bivšom djevojkom, a kasnije je otišao u Novi Sad kod I. tužene. Da je zaposlenik Bauhausa 16 godina i zna da bi Dubravko svaki puta kada bi došao s broda kupovao materijal za tu kuću. Da ne zna o dogovorima tužiteljice i Dubravka oko sporne kuće jer nisu bili u takvim odnosima da bi znala za takve stvari, sada zna da je to Dora naslijedila, a i to je čula od familije ovdje I. tužene, tužiteljice i Nataše.

22. Saslušan kao svjedok Ivica Barbarić u svome iskazu navodi da je njegov otac je rođak od pokojnog Zdravka, supruga tužiteljice, a tuženu i njezinu kći je upoznao kada su dolazile u Grižane na adresu Kostelj 41. Da su susjedi, da pretpostavlja da je vlasništvo kuće isto išlo s koljena na koljeno i da se ista nasljeđivala ali o tome nema nekih posebnih saznanja. Da tužiteljica cijelo vrijeme stanuje u predmetnoj nekretnini od kada su se oženili, te su Stanislava i Zdravko radili krov 70-ih, svi su tome pomagali s time da ne zna tko je to financirao, pretpostavlja da je to bilo familijarno, radile su se neke preinake unutra, radila se sobica, prenamijenili su konobu u sobu ali u kući nije bio već godinama. Da pokojni Dubravko nije od njega posuđivao

novac, da pretpostavlja da je imao dobru financijsku situaciju obzirom je plovio i to najprije na Lošinjskoj plovidbi a kasnije na strancu, drži da je isti bio dobar čovjek i da di god je dolazio je ostavio dobar dojam. Da je živio u Kostelju a nakon što se oženio živio je u Novom Sadu s time da je redovito dolazio doma.

23. Saslušan kao svjedok Dario Petrović u svome iskazu navodi da je ovdje tužena bila udana za Dubravka te je poslije njegove smrti zakonski stekla zajedno s kćeri tu kuću, te ju sada mama od Dubravka tuži za istu. Da je ujna Stanka kako zove tužiteljicu bila udana Zdravka, tatu od Dubravka i ona tu živi dugi niz godina po prilici od 60.-ih prošlog stoljeća. Da je Zdravko to dobio od svojih roditelja Martina i Tereza s time da se svjedokova baka odrekla svoje polovice u Zdravkovu korist. Oni su kada je Dubravkov tata dobio stan u Kraljevici i posao odselili u Kraljevicu, da bi se kasnije vratili u tu kuću, Dubravko je cijelo vrijeme s njima živio u toj kući, osim što je jedan period dok je bio u bivšoj vezi stanovao u Crikvenici, na Hrusti, s time da je i u tom periodu bio malo na Hrusti malo u Kostelju. Kasnije se vratio u Kostelj i kada su se on i I. tužena oženili tu su dolazili i boravili u toj kući, a i. tužena sada kada dođe mu se uvijek normalno javi. Da od kada su se Stanislava i Zdravko vratili iz Kraljevice, Stanislava tu neprestano stanuje, a nema drugu kuću ili stan gdje bi mogla stanovati. Da mu Dubravko nije spominjao da njegova majka ima pravo stanovati u toj kući, ali to se podrazumijeva. Da mu nije rekao da je darovao kuću majci, a zadnji put vidio je I. tuženu u toj kući kada je Dubravko preminuo. Da je kuća ranije imala vani vanjski wc a tokom 90-ih godina se renovirala na način da je napravljen unutarnji wc, dogradila se kuhinja te se mijenjao krov, pretpostavlja da je Dubravko to mogao iz financirati obzirom je plovio. Da je Dubravko uvijek nešto radio, a čini mu se da su nakon što su Dubravko i tužena skopili brak izvođeni nekakvi unutarnji radovi. Nakon Zdravkove smrti da su se ujna Stanka i Nataša, Dubravkova sestra, odrekle u korist Dubravka tako da je ta kuća bila njegova, a Dubravkova sestra Nataša je dobila od svojih roditelja teren na kojem je ona sagradila svoju novu kuću. Da tužiteljica i tužena sada nisu u nikakvim odnosima, ne čuju se niti pričaju, da je tužena probala ući u kuću a da nije mogla.

24. Saslušan kao svjedok Igor Stančić u svome iskazu navodi da se radi o nekakvom problemu oko ostavine tj., da Dubravkova majka negira nasljedstvo prema Dubravku, odnosno prema njegovoj kćeri. Da je s Dubravkom bio prijatelj od otprilike petog razreda osnovne škole kada su se oni doselili iz Grižana u Kraljevicu i išli su skupa u razred. Iz tog perioda sjeća se da su oni preko tjedna boravili u Kraljevici obzirom mu je otac radio u škveru, a vikendom su odlazili u Grižane. Njihovo prijateljstvo bilo je jako intenzivno i puno su se družili do po prilici 20. godine života, vrlo često je odlazio u Grižane kod njega pogotovo u vrijeme maškara. U to vrijeme predmetna kuća bila je starina, jednokatnica u nizu i sjeća se da je tamo stanovala još Dubravkova prabaka, baka, kasnije i majka. Kasnije su u toj kući stanovali i Dubravkovi majka, otac i sam Dubravko s time da je on jedno vrijeme malo boravio u Grižanama, a malo u Crikvenici gdje je stanovao s tadašnjom djevojkom ali ne bi prošao niti dan da ne ode u Grižane. Da poznaje i ovdje 1. tuženu obzirom je Dubravka posjetio u Novom Sadu u 2 navrata, jednom vrlo brzo nakon rođenja Dore. Da je Dubravko nakon što je sklopio brak s 1. tuženom živio na obje adrese pri čemu misli na Novi Sad i Grižane. Da nisu pričali čija bi bila kuća u Grižanama a dojam koji je stekao je bio da je to njegovo odnosno od njegove obitelji. Kroz razgovor nastavno na neku temu znalo se spomenuti vezano za financije da je Dubravko vršio neka financijska ulaganja u tu kuću. Da zna da je njegova majka imala punomoć za podizanje novca s njegovog

računa. Da tužene kad dođu u Republiku Hrvatsku dolaze kod njega, a to je iz razloga što nemaju gdje drugdje doći bez obzira na to što imaju kuću. Da ne zna ništa o tome da bi Dubravko poslije smrti ovca darovao predmetnu nekretninu majci.

25. Saslušan kao svjedok Gordan Blažičević u svome iskazu navodi da je poznavao pokojnog Dubravka je njegov brat odrastao s Dubravkom, a on je isto bio dio tog društva, te su se kasnije povremeno viđali i nakon što se odselio u Crikvenicu 1997. godine. Posljednji put vidio ga je po prilici 2 tjedna prije smrti, bio je s djetetom i popili su kavu i malo popričali o svemu. Da je vidio njega i 2. tuženu, da nije znao da je Dubravko oženjen ali je znao da ima kćer i Dubravko mu je rekao da mora ići za Novi Sad. Da je on taj dan bio nekako utučen, sam je spomenuo da će kuću ostaviti majci, njega je to začudilo jer mislio da je kuća njena. Da tužiteljica tu stanuje i to cijeli svoj život, da je tu bio prije 12 godina i ovako na oko mu kuća izgleda isto, a dali je netko mijenjao pločice to ne zna. Da u odnosu na njegovo djetinjstvo kuća izgleda isto, vidi da su ulazna vrata drugačija te prozori pofarbani, iz zelene u bijelu, osim toga izgleda isto. Da je kuća sada od 1. tužene, a što zna jer to čuo od kćeri tužiteljice, razgovarali su o svemu ovome, prije mjesec dva, Nataša ima problem a zajedno su odrasli, te je smatra sestrom, a ovo je njena majka. Da Nataša živi u kući ispod, napravili su je ona i suprug, a zemljište je bilo od pokojnog Zdravka jer je on odovuda i kuća se počela raditi dok je on još bio živ. Da je ova kuća ranije bila od Zdravka a ne zna kako su se oni raspodijelili nakon što je umro. Da je Dubravko volio trošiti novac, da je on prije 30-ak godina pio wiski i pušio cigaru dok je on pio sok, isto volio je stare aute, potrošio je puno novaca na svoje bube, vozio je Harleya otišao bi s njim do Makedonije na par dana i slično. Da pretpostavlja da je pomagao i svoju majku, a sama Hajdi mu je rekla da je nakon što je već bio s tuženom kod nje ostala njegova kreditna kartica. Da je Dubravko stanovao dugi niz godina na Hrusti s Hajdi, a kasnije kada bi bio tu u ovoj kući a ostatak pretpostavlja u Novom Sadu.

26. Tužiteljica-protutužena Stanislava Balas u svome iskazu navodi da je Dubravko promijenio adresu te je 15 godina živio s Hajdi Kostrenčić na Hrusti. Da je inače bio kapetan na brodu te je imao plaću od 9.000,00 dolara, a njen suprug i ona su se cijeli život mučili oko ove kuće koja kada je tu došla je imala samo ovu sobu i tri na katu. Prije nego što je posljednji put otišao u Novi Sad na put rekao je mama to sve tebi ostavljam, sve je to tvoje i kada se vratim ćemo to sve i srediti, ali se nije vratio. Da sa njim nije potpisivala kakav ugovor, on joj je to usmeno rekao, a nije imao kakve druge imovine. On u ovoj kući nije ništa ulagao, povremeno bi nešto pofarbao, kakvu prostoriju i često je radio u garaži gdje je popravljao svoja dva automobila žutu i crvenu bube i u konačnici ih je prodao danas saslušanom Gordanu, a kako bi imao novaca za otići na brod. On kada bi svaki put trebao otići na brod nije imao niti za kartu, već je posuđivao novac od Vlada Lančića, iz Slovenije. Vlado ga je jednom prilikom pitao gdje su mu novci i onda mu je Dubravko rekao kakav mu je to prijatelj kad mu neće posuditi, a on mu je rekao nije da ti neću posuditi nego ne znam di su ti novci. Da je njen suprug preminuo 25. svibnja 2014. godine i oni su do onda zajedničkim sredstvima uređivali kuću, napravili kupaonu, jer je wc ranije bio vani, prepolovili konobu da dio bude soba a dio alatnica. Da Dubravko nije imao sredstava, a suprug i ona su za to podizali kratkoročne kredite kako bi to mogli raditi. Da je u zadnjih 5 godina koje je radila u Brodokomercu promijenila krov na kući i to crijep i grede. Hajdi Kostrenčić je imala punomoć na Dubravkov račun te je ona dizala sredstva s njega i to nakon što je već bio s tuženom, pa su se on i tužena posvadili oko toga gdje je njemu novac jer je trebalo financirati obitelj. Nakon što je umro Hajdi je po njenom zetu velikodušno

poslala 1. tuženoj 9.000,00 kn da ju ne peče savjest, drži da je njega Hajdi opljačkala, financiralo se uređenje stana u Crikvenici, skupi zubari i slično. Da je njoj Dubravko i ranije spominjao darovanje znao je ranije reći mama ovo je sve tvoje, bili su poštena obitelj i znalo se tko šta radi. Da čitavo vrijeme živi u ovoj kući jedino je njen suprug bio dobio stan koji su prodali, ali su svaki vikend dolazili ovdje. Da osim u ovoj kući nema gdje stanovati. Da joj Dubravko nikada nije osporavao pravo stanovanja u ovoj kući, govorio joj je mama ovo je tvoje, ti i tata ste to radili. Da nikada nije osporavala Dori Balas dolaske u ovu kuću. Da joj je kada je išao u Novi Sad rekao da će on gore ostati a da je ovo njeno i neka tu uživa. Da je ova kuća ranije bila od njenog muža i muž je njoj sve ostavio i pokretnu i nepokretnu imovinu, prije je bila od Balas Klementa, koji je bio suprugov djed i koji je ostavio sve njenom suprugu. Da su roditelji njenog supruga Balas Martin i Tereza, tu stanovali kada je došla, tu su bila 4 starca o kojima je brinula. Da su uređivali kuću za vrijeme dok su radili, a čak i kad su otišli u mirovinu, otišla je u mirovinu sa 50 godina a sada ima 85. Da nikada nije imala punomoć na Dubravkov račun, kada bi imao novac bi joj dao neku milostinju. Da su one greškom odrekle u Dubravkovu korist i kasnije se to pokazala kao velika greška. Da ju 1. tužena i unuka nisu kontaktirale nakon što je Dubravko umro, da je čula da su tu dolazile ali ih nije vidjela. Da ju 1. tužena nije zvala, uopće nisu kontaktirale, a ne želi da ovdje dolaze 1. tužena i unuka dok je ona živa. Da ne dolazi u obzir da bi im dala ključeve. Da ju je odvjetnik izvijestio o eventualnom mirnom rješenju spora na način da bi je tužene pustile da ovdje stanuje do svoje smrti a da za uzvrat povuče tužbu u ovom predmetu i da na to nije pristala.

27. 1. tužena-protutužiteljica Tanja Radosav u svome iskazu navodi da su Dubravko i ona upoznali 2008. godine te su u prvo vrijeme bili prijatelji, a u ljubavni odnos stupili su 2012. godine. Da je prvi put bila ovdje 2013. godine s prijateljicom jer su pomagale oko osnivanja konjičkog kluba, a drugi puta također 2013. godine i tada je bila s bratom i njegovom djevojkom i obzirom ih je bilo više boravili su u vikendici Vlade Lančića. Taj put nona ih je pozvala na ručak i tu je upoznala Dubravkova oca kojeg je vidjela samo taj put obzirom je isti druge godine preminuo. U proljeće 2015. godine došla je s Dubravkom i tada prvi puta spavala u kući, a on je kupio namještaj za dvije sobe na katu, u jednoj bračni krevet i ormar, a u drugoj dva kreveta, garderobni ormar te noćne ormariće i to su tu na licu mjesta sastavljali. Da je to ljeto prvi puta došla sa svoje dvoje starije djece dok je Dubravko bio na brodu i bili su jako lijepo prihvaćeni od none, ona im je pekla palačinke, a ona je kuhala obzirom je tužiteljica držala da bolje zna što oni vole jesti. Da je 2016. godine rodila Doru i u to vrijeme je imala 46 godina a Dubravko 54 i sa Dorom prvi put došli za katolički Uskrs 2017. godine i tada su uređivali ovaj prostor u kojem sjedimo. Da inače radi u školi a i njene dvoje starije djece je tada bilo školske dobi, pa su dolazili kako bi obveze to dopuštale. Sjeća se da su ovdje tapete lijepili po noći, a Dubravko je kupio ovu kožnu garnituru, stol, frižider, također kupio je i jednu veću peć za drva od ove koja je sada ovdje međutim kako je ista previše grijala što mu je baka rekla kupio je manju koja je sada ovdje. Isto tako kupili su i postavili dvije klime i te godine bili su ovdje preko zime za vrijeme oba Božića. Da su uvijek uglavnom dolazili zajedno, nekad bi ona došla koji dan ranije i onda bi ga tu dočekali da dođe s broda i to je tako bilo i u ljeto 2020. godine kada su tu proveli više od mjesec dana. Krajem 8. mjeseca da se morala vratiti radi sjednica u Novi Sad, te pripremiti i dvoje starije djece za školu. Kako je vrijeme bilo lijepo Dubravko i ona dogovorili su da on ostane ovdje još neko vrijeme s Dorom te se po prilici za 10-ak dana vratio u Novi Sad. Da je dana kada je doživio srčani udar bila na poslu, on je pekao pizzu te ju je zvao da donese i masline. Da ga je prvi puta

reanimirala i nakon toga zvala hitnu pomoć koja je došla nakon 4 minute i ponovo ga reanimirala, te je nakon trećeg pokušaja reanimacije prestao disati. Da je istu noć nazvala Natašu jer je smatrala da će ona lakše to priopćiti baki. Kako je to bilo vrijeme corone trebalo je nekoliko dana da se riješe formalnosti i da bi se njegovo tijelo moglo tu dopremiti radi sahrane. 22. rujna 2020. godine održana je sahrana na kojoj nije bila prisutna tužiteljica a sa njom su bile kuma i starija kći. Da su odsjele tu u kući a baka je bila kod Nataše koja joj je davala lijekove za smirenje. Da je drugi dan morala rješavati papire vezano za upis smrti i sl., a kako ne poznaje baš Crikvenicu i nitko drugi se nije ponudio da joj u tome pomogne, pomogla joj je jedna Dubravkova prijateljica iz Crikvenice koja je zbog toga izišla sa posla. Toga dana kao i dan ranije padala je velika kiša, vrlo su se smočile te su se vratile u kuću kako bi se presvukle i trebale su otići kod Nataše na ručak, u međuvremenu najavio se Dubravkov kum kojem je kćer došla iz Švicarske te su htjeli doći dati saučešće. To je trajalo 15, 20 minuta i kada je krenula prema dolje a prolazi se kroz vrt čula je Natašu i nonu kako nešto glasno viču, tada je nona izišla iz kuće te joj je rekla da radi na tome da ju izbaci iz kuće, na što joj je rekla da li izgleda kao takva osoba, na što joj tužiteljica nije ništa odgovorila. Kada je bila ostavina nona je tražila da se kuća prebaci na nju na što joj je rekla da misli da to nije nešto što se rješava na ostavini. Nakon toga vršeni su pritisci na njenu majku, prijateljicu i na nju, znala ju je tužiteljica nazvati i prijetiti da će zapaliti kuću, da ona neće imati ništa ali neće imati ni ona, isto tako i njenoj majci i prijateljici se prijetila na nacionalnoj osnovi. Svaki puta kada je dolazila prvo na 6 mjeseci, pa na godinu dana boravila je u kući. Isto tako u početku je kontaktirala s tužiteljicom, čule bi se telefonski, video callom i tako je bilo od Dorina rođenja pa do njenog 5. rođendana, slala bi joj slike, videa i slično. 01. prosinca 2021. godine Dora je napunila 5 godina i tada joj tužiteljica nije čestitala rođendan, pa je pomislila da je možda zaboravila i poslala joj sliku Dore s rođendana na što ona nije odgovorila niti se dalje javljala. Dubravko je početkom 2020. godine podigao kredit koji nije bio za njih i iza njegove smrti po tom kreditu ostao mu je dug od nekih 12.000,00 eura koji je otplatila na način da su joj za to sredstva posudili roditelji. Kako se baka bojala ovrhe na kući kada je otplatila kredit nazvala ju je i rekla da se ne mora bojati, da joj nitko tu neće doći a ona je koji dan kasnije angažirala odvjetnika za ovu tužbu. Nakon toga kada bi dolazila više nije spavala u kući, ali je pokušavala nastaviti kontakte s tužiteljicom, svaki puta bi joj se najavila. Prvi puta je bila s kumom Ljubicom Šljuka i tada u prvi mah nije baš tužiteljica bila za razgovor, ali kasnije se opustila i ona ju je pitala da li joj tko brani viđanje s Dorom na što je ona rekla da joj nitko ne brani. Da u početku Dori nije niti rekla što se dogodilo jer nije znala kako joj reći nego joj je rekla da je tata na brodu. Taj prvi puta kada je bila s kumom primijetila je da ne može ući na glavna vrata nego je ušla na raštel od iza na koji se inače iznosilo smeće. Sa Dorom je došla na drugu godišnjicu Dubravkove smrti 2022. godine i tada su srele zeta Zvonka koji ih je pitao od kud one i rekla mu je da su došle radi godišnjice. Kada su pokušale doći u kuću ovaj puta bila je zatvorena i ograda i raštel koji je bio povezan pojasevima. Da je pokušavala dozvati baku međutim ista se nije javljala i onda joj je poslala poruku da se nadala da želi vidjeti unuku na što nije dobila odgovor. Drugi dan je Doru slikala ispred zatvorenih vrata te poslala poruku noni da će biti teško objasniti Dori zašto ju ne želi vidjeti za koju zna da ju je pročitala obzirom se to vidi na viberu i to je bilo posljednji puta kada je pokušala kontaktirati. Da je Dubravko volio ovu kuću i ovo mjesto i želio je da tu zajedno budu. Da joj nije spominjao da bi on majci darovao ovu kuću. Da je on kada je bila ostavina iza oca došao i rekao da su se majka i Nataša odrekle u njegovu korist, pokazao joj je zapisnik i ona ga zezala da li je moguće da sve ide na sina na što joj je on rekao da je Nataša zbrinuta. Da je Dubravko od 2012. godine kada se vratio

plaćao račune za kuću, te je uvijek ostavljao nešto novca za troškove a i nona je imala njegovu karticu koju je koristila. Da kći i on nemaju druge nekretnine u Republici Hrvatskoj, kada dođu da nekako gledaju da se snađu, da ne plaćaju smještaj obično budu kod Dubravkovih prijatelja. Da Dubravko nikada nije osporavao tužiteljici pravo stanovanja u ovoj kući, ona je tu najprije stanovala sa suprugom, onda su kasnije bili ona i Dubravko, a kasnije oni kao obitelj. Da kuća predstavlja dom u kojem tužiteljica živi, da je na početku samog spora kao i danas na ročištu rekla da je bila voljna riješiti spor mirnim putem i dati joj plodouživanje, a tužiteljica to nije prihvatila, a ovo je podnijela da zaštiti interese svoga djeteta. Da ne zna da li tužiteljica ima još kakvu kuću.

28. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a ovaj sud zaključuje da su postavljeni tužbeni zahtjevi neosnovani u cijelosti, dok je protutužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

29. Među stankama nije sporno da je tužiteljica-protutužena majka pokojnog Dubravka Balasa, a 1. tužena-protutužiteljica njegova supruga i 2. tužena-protužiteljica njegova kći, te da tužiteljica-protutužena stanuje u kući na adresi Grižanama, Kostelj 41, na kojoj su kao suvlasnice upisane upravo tužene-protutužiteljice.

30. Među strankama je sporno tko je vlasnik predmetne kuće obzirom tužiteljica tvrdi da ju je sagradila sa svojim suprugom sada pok. Balas Zdravkom, te da joj je Balas Dubravko 2015. godine darovao istu. Tužiteljica je tijekom postupka isticala i da je pravo vlasništva predmetne nekretnine stekla po osnovu dosjelosti i gradnje, da na istoj ima pravo služnosti doživotnog stanovanja i plodouživanja, te da je to bračna stečevina nje i njezina supruga Zdravka Balasa, a pozvala se i na pravo na dom. S druge strane tužene ističu da su suvlasnice predmetne nekretnine te imaju pravo na posjed predmetne nekretnine, što im tužiteljica onemogućava, pa predlažu da im se ista preda u posjed.

31. Prilikom razrješenja navedenih spornih pitanja cijenjene su okolnosti utvrđene provedenim dokaznim postupkom. Pritom je sud poklonio vjeru ispravama u koje je izvršio uvid jer njihovu vjerodostojnost niti jedna stranka nije osnovano dovela u sumnju, kao i stoga što su te isprave sukladne kako međusobno tako i sa ostalim izvedenim dokazima.

32. Sud je prihvatio kao životne i istinite iskaze svjedoka Ljubice Šljuka, Vladimira Lančića, Davorke Badurina, Andreje Petrović, Ivice Barbarića, Darija Petrovića, Igora Stančića, obzirom se radi o nesrodnim osobama sa strankama postupka pa kao takvim nezainteresiranim za ishod ovog parničnog postupka, a njihovi iskazi su u bitnome suglasni kako međusobno tako i sa ostalim izvedenim dokazima. Iz iskaza Ljubice Šljuka proizlazi da je dolazila sa 1. tuženom-protutužiteljicom i prije i poslije smrti Dubravka Balasa u predmetnu kuću, da je kuća bila vidno uređenija nakon sklapanja njihova braka, te je isti uvijek govorio da je to njegova kuća. Da je 1. tužena-protutužiteljica pokušavala nakon Dubravkove smrti održati kontakt sa tužiteljicom, ali kada su jednom prilikom došle na prijepor nisu mogle ući u kuću obzirom su ograde bile vezane, a tužiteljica se nije javljala na pozive 1. tužene. Svjedok Lančić, dugogodišnji prijatelj pok Dubravka naveo je da je spornu kuću Dubravko naslijedio od oca, da je istu vršio ulaganja, te je osobno vidio izvođenje radova, a njegov iskaz u

cijelosti je potvrđen i suglasnim iskazima svjedoka Davorke Badurina, Andreje Petrović, Darija Petrović i Igora Stančića. Svi gore navedeni svjedoci naveli su i da u spornoj kući koju je Dubravko naslijedio nakon smrti oca Zdravka stanuje njegova majka ovdje tužiteljica i joj on nije osporavao pravo da u istoj stanuje. Svjedokinja Davorka Badurina navela da je bila prisutna kada je 1. tužena-protutužiteljica pokušavala telefonski uspostaviti kontakt s tužiteljicom-protutuženom, isto tako pokazivala joj je pozive, slike koje bi Dora upućivala prema baki, a dolazile su obavezno za Dubravkov rođendan u 8. mjesecu te za godišnjicu smrti i 1. tužena joj je poslala sliku gdje dijete stoji ispred kuće i da su vrata iste zatvorena lancem. Da tužene nisu mogle ući u spornu kuće proizlazi iz iskaza svjedoka Daria Petrovića i Igora Stančića koji je posebno naveo da tužene-protutužiteljice kad dođu u Republiku Hrvatsku dolaze kod njega, a to je iz razloga što nemaju gdje drugdje doći bez obzira na to što imaju kuću. Svjedok Dario Petrović u svome iskazu pojasnio je da je tužiteljica-protutužena bila udana za Zdravka, tatu od Dubravka i da je da je Zdravko kuću dobio od svojih roditelja Martina i Tereza s time da se njegova baka odrekla svoje polovice u Zdravkovu korist. Nakon Zdravkove smrti da su se tužiteljica-protutužena i Nataša, Dubravkova sestra, odrekle u korist Dubravka tako da je ta kuća bila njegova, a Dubravkova sestra Nataša je dobila od svojih roditelja teren na kojem je ona sagradila svoju novu kuću. Sud nije prihvatio iskaze svjedoka Nataše Kutija, Maje Kutija, Martine Kutija i Zvonimira Kutije, obzirom da su svi u bliskom srodstvu sa tužiteljicom-protutuženom, tj kao njezina kći i članovi njene obitelji neposredno zainteresirani za uspjeh tužiteljice u ovome parničnome sporu, a njihovi iskazi u suprotnosti su sa ostalim izvedenim dokazima posebno iskazima svjedoka Vladimira Lančića i Davorke Badurina osobama vrlo bliskim pok Dubravku kojima se povjeravao i koje su navele da je on kuću smatrao svojom te nemaju saznanja da bi istu darovao tužiteljici. Darovanje spominje u iskazu svjedokinja Nataša Kutija i to na način da najprije navodi da je Dubravko Balas živio vrlo rastrošno zbog čega ga je otac korio, da ništa u životu nije gradio niti je ulagao, već je prodavao i očev stan u Kraljevici, a bez da je ona ista dobila, da je od sramote što njen brat ništa nema uzela ruševinu, a sve ostalo prepustila bratu a tako i majka da ne bude sramota u selu. A s druge strane svjedokinja pak tvrdi je brat nakon ostavinske rasprave rekao majci kuća je tvoja, ja ću si nešto izgraditi, što je skroz neživotno i kontradiktorno njezinim navodima da je isti bio bez novaca, pa se njezin iskaz u cijelosti ne prihvaća kao istinit. Isto tako iskazi svjedoka Maje Kutija i Martine Kutija su međusobno kontradiktorni obzirom Maja Kutija navodi da su ujo, mama, nona i tata pričali da je kuća od bake, nedugo nakon ostavinske rasprave, dok svjedokinja Martina Kutija navodi da je ujak baki na kraju ipak rekao da je kuća njena. Sud nije prihvatio niti iskaze svjedoka Davora Hreljca i Gordana Blažičevića obzirom se radi o osobi koja je u dugogodišnjoj vezi sa unukom tužiteljice, odnosno bliskom prijatelju kćeri tužiteljice i čije iskaze je sud drži usmjerenim na postizanje uspjeha u sporu tužiteljice. Ovo posebno u odnosu na iskaz svjedoka Blažičevića koji je u iskazu naveo da je razgovarao o svemu ovome sa kćeri tužiteljice prije mjesec dva i da Nataša ima problem. Posebno sudu nije prihvatljiv dio njegova iskaza u kojem je naveo da je dva tjedna prije smrti popio piće sa Dubravkom koji je bio utučen i koji mu je rekao da će kuću ostaviti majci. Naime, po uvjerenju suda nije životno da bi Dubravko Balas samo tako u razgovoru sa osobom koja mu nije posebno bliska, koja prema vlastitim navodima nije znala da je isti u braku, spominjao pitanje vlasništva kuće koju temu nije potezao pred bliskom osobama kao što su Vladimir Lančić i Davorka Badurina.

33. Što se tiče iskaza tužiteljice-protutužene i 1. tužene-protutužiteljice, valja naglasiti da ih je sud cijenio u kontekstu ostalih provedenih dokaza. Pritom sud navode iskaza obiju strana nalazi upravljenim ka' njihovim subjektivnim težnjama i interesima. Međutim, kako je iskaz 1. tužene-protutužiteljice u dijelovima bitnim za presuđenje suglasan sa ostalim izvedenim dokazima to se njezin iskaz uzima vjerodostojnim, dok se posljedično tome iskaz tužiteljice-protutužene uzima nevjerodostojnim.

34. Tužiteljica-protutužena u tužbi prije svega ističe da predmetna nekretnina njezino isključivo vlasništvo, da u istoj u kojoj živi i da ju je sagradila sa svojim suprugom sada pok. Balas Zdravkom, te da joj je istu darovao pok. Balas Dubravko 2015. godine, a koje darovanje je u naravi u cijelosti realizirano. Nastavno istaknula je i da je pravo vlasništva predmetne nekretnine stekla po osnovu dosjelosti i gradnje, da na istoj ima pravo doživotnog stanovanja i plodouživanja, te da je to bračna stečevina nje i njezina supruga Zdravka Balasa, a pozvala se i na pravo na dom. Ugovor o darovanju prema je prema odredbi članka 479 Zakona o obveznim odnosima (Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., dalje ZOO) dvostrani je pravni posao u kojem jedna strana (darovatelj) dobrovoljno besplatno prepušta drugoj strani (daroprimcu) neku stvar ili imovinsku korist, a daroprimac to prihvaća. Ugovor o darovanju nekretnine je strogo formalni ugovor i da bi bio valjan mora biti sklopljen u pisanom obliku. U dokaznom postupku je utvrđeno pok Dubravko Balas i tužiteljica nisu sklopili pisani ugovor o darovanju, već se eventualno radilo samo o usmenom darovanju, koje samo po sebi zbog nedostatka propisane forme ne bio valjano, a dodatno o čijem postojanju iskazuju samo svjedoci Nataša Kutija, Maja i Martina Kutija, te sama tužiteljica-protutužena, a čije iskaze sud nije prihvatio kao istinite. Iskaz tužiteljice-protutužene je proturječan i navodima same tužbe u kojoj se spominje 2015. godina kao godina darovanja, koji godinu u iskazima spominju svjedokinje Maja i Nataša Kutija, dok u stranačkom iskazu tužiteljica navodi da joj je Dubravko to spomenuo kada je posljednji put išao u Novi Sad (2020. godine). Imajući u vidu sve navedeno sud je mišljenja da tužiteljica-protutužena nije uspjela dokazati da bi darovanjem od Dubravka Balasa stekla pravo vlasništva nekretnine iz zk.ul. 2198 k.o. Belgrad. Nastavno, a obzirom se tužiteljica pozivala na građenje i dosjelost, kao načine stjecanja prijeporne nekretnine valja istaknuti da je iz povijesnog zk izvatka za zk.ul. 2198 k.o. Belgrad, te uvidom u ovosudne spise O-226/2014, te O-670/2020 utvrđeno da je pok. Dubravko Balas, nakon smrti svoga oca pok. Zdravka Balasa, stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine u cijelosti, obzirom su mu tužiteljica, kao supruga ostavitelja, te Nataša Kutija, kći ostavitelja, ustupile svoj zakonski nasljedni dio. U ostavinskom postupku iza pok. Zdravka Balasa, tužiteljica nije istaknula zahtjev za izdvajanje predmetne nekretnine iz ostavinske imovine, a niti je za života pok. Zdravka Balasa i pok. Dubravka Balasa pokretala sudske postupke kako bi se utvrdila vlasnicom predmetne nekretnine s osnova eventualne gradnje ili dosjelosti. Isto tako iz iskaza svjedoka Vlade Lančića, Davorke Badurina, Andreje Petrović, Darija Petrović i Igora Stančića proizlazi da je spornu kuću Dubravko naslijedio od oca, da ju je smatrao svojom, vidio ju je kao dom za sebe i svoju obitelj u Republici Hrvatskoj, te je sa obitelji u istu dolazio i u istu vršio ulaganja, a nakon njegove smrti u istu dolazile i tužene. Tužiteljica s druge strane nije dokazala da bi osobno financirala izgradnju predmetne kuće niti u kojem dijelu, a u svakom slučaju radi se starini koju je pok Zdravko Balas, dobio od svojih roditelja Martina i Tereze Balas i koja je već postojala u trenutku sklapanja braka između tužiteljice i Zdravka Balas, pa po mišljenju suda tužiteljica nije dokazala da bi vlasništvo prijeporne nekretnine stekla građenjem. U odnosu na dosjelost valja navesti da je čl. 159. st. 1

Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96., 73/00., 114/01., 79/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12. i 152/14.; u nastavku: ZV) propisano da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. St 2 istog članka određuje da samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja, a stavak 3. istog članka da samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja. Kako je samostalan posjed preduvjet za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, a ovdje tužiteljica nedvojbeno nije bila samostalni posjednik prijeporne nekretnine, već je to bio Dubravko Balas, knjižni vlasnik, koji je u istu ulagao i smatrao ju svojim domom. Isti doduše nije tužiteljici, svojoj majci osporavao pravo stanovanja u istoj, međutim kako ista nije bila samostalni posjednik prijeporne nekretnine, niti je sada kvalificirani posjednik i to zakonom određeno vrijeme, to nije niti mogla steći pravo vlasništva prijepora dosjelošću. Predmetna nekretnina ne predstavlja niti bračnu stečevinu tužiteljice, budući da je istu predmetnu pok. Zdravko Balas naslijedio od roditelja te ista predstavlja njegovu vlastitu imovinu, tim više što ista nije niti u ostavinskom postupku iza pok Zdravka Balasa tražila izdvajanje polovine prijepora iz ostavinske mase na ime bračne stečevine. Imajući u vidu sve gore navedeno prvopostavljeni tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđenjem prava vlasništva na k.č. br.12598 k.o. Belgrad je u cijelosti neosnovan, te je valjalo odlučiti kao u točki I. izreke ove presude. Obzirom je sud utvrdio da je prvopostavljeni tužbeni zahtjev neosnovan, sud je došao u poziciju odlučivati o drugopostavljenom tužbenom zahtjevu. Odredbom čl. 199 ZV-a je određeno da je osobna služnost stvarno pravo koje ovlašćuje pojedinačno određenu osobu da se na određeni način služi tuđom stvari (poslužna stvar), čiji svagdašnji vlasnik to mora trpjeti, dok je st. 2 istog članka određeno da su osobne služnosti su pravo plodouživanja, pravo uporabe i pravo stanovanja. Čl. 203 ZV-a određuje da je pravo plodouživanja osobna služnost koja svojega nositelja (plodoužitelja) ovlašćuje da se u svakom pogledu služi nečijom stvari (poslužna stvar) u skladu s njezinom namjenom, čuvajući njezino sućanstvo. Odredbom čl. 217 ZV-a je propisano da je pravo stanovanja osobna služnost koja svojega nositelja (stanovatelja) ovlašćuje da se služi nečijom stambenom zgradom ili njezinim dijelom namijenjenim stanovanju (poslužna stvar) u skladu s tom namjenom, a čuvajući njezino sućanstvo. Nadalje, odredba čl. 220 ZV-a određuje da se pravo služnosti na nekretnini osniva uknjižbom toga prava u zemljišnoj knjizi kao tereta na poslužnoj nekretnini, osim ako zakon omogućuje da se služnost osnuje drukčije. Čl. 229 ZV-a propisuje da se stvarna služnost osniva na temelju zakona dosjelošću, ako ju je posjednik povlasne nekretnine pošteno posjedovao izvršavajući njezin sadržaj kroz dvadeset godina, a vlasnik poslužne nekretnine nije se tome protivio. Iz rezultata provedenog dokaznog postupka kako je već navedeno proizlazi da tužiteljica i pok Dubravko Balas nisu sklopili pisani ugovor o darovanju nekretnine niti prava osobne služnosti prava stanovanja i plodouživanja, a eventualno usmeno darovanje prava osobne služnosti prava stanovanja i plodouživanja, a koje također tužiteljica po mišljenju ovoga suda nije dokazala, ne može ni biti ne može biti osnova za stjecanje osobne služnosti stanovanja ili plodouživanja, jer zakon za te služnosti traži valjani pravni posao i upis, kojih u konkretnom slučaju nema. Podredno se napominje da tužiteljica nije mogla niti dosjelošću steći pravo osobne služnosti prava stanovanja i plodouživanja obzirom se dosjelošću mogu sukladno ZV-u

steći samo stvarne služnosti, ali ne i osobne služnosti kao što su služnosti stanovanja ili plodouživanja. U odnosu na pozivanje tužiteljice-protutužene na pravo na dom je utvrđeno da ista ima prijavljeno prebivalište na predmetnoj adresi u Grižanama, Kostelj 41 a, da u istoj stanuje dugi niz godina, ida nema druge nekretnine za stanovanje i da se radi o osobi starije životne dobi. Međutim, isto tako utvrđeno je i da tužiteljica posjedu predmetne nekretnine bez ikakve pravne osnove, a da istovremeno osporava kako vlasnička, tako i posjedovna prava tuženih-protutužiteljica. Ovo tim više što je ista na ročištu od dana 07. listopada 2026. godine izjavila da ne želi da tužene-protutužiteljice tu dolaze dok je ona živa, te da ne dolazi u obzir da bi im dala ključeve. Isto tako tužiteljici-protutuženoj je na istome ročištu ponuđeno mirno rješenje spora na način da joj se prizna pravo stanovanja u spornoj kući do njezine smrti, a da ona povuče tužbu u ovoj pravnoj stvari što je ista odbila. Imajući u vidu sve navedeno a u odnosu na istaknuti prigovor prava na dom, sud treba odvagnuti interes osobe kojoj prijeti gubitak doma nasuprot cilju koji se želi postići. Taj test razmjernosti provodi se pomoću tri eliminacijska pitanja, a negativan odgovor na bilo koje pitanje znači da je iseljenje protivno Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, odnosno neopravdano. Provođenjem testa razmjernosti ocjenjuje se je li miješanje javne vlasti bilo utemeljeno na zakonu i usmjereno na postizanje legitimnog cilja, te konačno ako jest, je li mjera iseljenja bila nužna u demokratskom društvu. Po mišljenju ovoga suda miješanje javne vlasti u pravo na dom tužiteljice-protutužene je utemeljeno na zakonu. Također, miješanje javne vlasti u pravo na dom usmjereno na postizanje legitimnog cilja - zaštitu (imovinskih) prava tuženih-protutužiteljica, jer se u konkretnom slučaju radi o dva suprotstavljena privatnopravna interesa, pravu tužiteljice na dom i pravu tuženih na mirno uživanje vlasništva. Miješanje javne vlasti nužno je u demokratskom društvu s obzirom da se legitimni cilj ne može postići blažom mjerom, ovo sve iz razloga što tužene ne bi mogle ostvariti svoje pravo na posjed nekretnine u svome vlasništvu bez iseljenja tužiteljice, a ista je odbila mirno rješenje spora kojim bi si osigurala pravo stanovanja u predmetnoj kući do smrti. Imajući u vidu sve izneseno ovaj sud je mišljenja da je pozivanje tužiteljice na pravo na dom u konkretnim okolnostima neosnovano. Nadalje, u odnosu na protutužbeni zahtjev valja reći slijedeće da je odredbom članaka 162 ZV-a određeno da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom ostvario svoje pravo da od osobe koja posjeduje njegovu stvar zahtjeva da mu preda posjed te stvari, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtjeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovom posjedu. Dakle, pretpostavke koje tužitelj treba dokazati su njegovo vlasništvo stvari i tuženikov posjed stvari. Iz provedenog dokaznog postupka proizlazi da su tužene-protutužiteljice pravo vlasništva predmetne nekretnine stekle nasljeđivanjem iza pok. Dubravka Balasa, supruga prvotužene i oca drugotužene, a koji je iste nekretnine stekao nasljeđivanjem iza svoga oca pok. Zdravka Balasa. Pok. Dubravko Balas je sve do svoje smrti živio u predmetnoj kući, imao je prijavljeno prebivalište na toj adresi te su tužene s njim dolazile u Grižane. Nakon smrti pok. Dubravka Balasa tužene su također bile u predmetnoj kući, međutim, 2022. godine kada su došle u Grižane nisu mogle ući u kuću jer su oba dvorišna vrata bila zaključana, odnosno povezana remenjem, te ih nije bilo moguće otvoriti, a od onda nisu u mogućnosti stupiti u kontakt sa tužiteljicom koja nedvojbeno stanuje u predmetnoj kući. Isto tako kao što je već navedeno tužiteljica-protutužena je i odbila mogućnost da tuženima-protutužiteljicama preda ključeve. Obzirom su po mišljenju ovoga suda tužene-protutužiteljice izvan svake razumne dvojbe dokazale da je upravo one suvlasnice prijepora i te da je upravo tužiteljica-protutužena u posjedu iste, to je valjalo pozivom na odredbe čl. 162 ZV-a odlučiti kao u točki III. izreke ove presude.

35. Odredbom čl. 340. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022) je propisano da je prije pokretanja parničnoga ili kojega drugoga sudskog postupka o tražbini koja se osigurava, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom mjesno nadležan sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu, za provedbu privremene mjere mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za provedbu ovrhe. Odredbom članka 346. stavak 1. OZ propisano je da se radi osiguranja nenovčane tražbine može odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine te ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. Tužene-protutužiteljice u ovoj parnici tužene su dokazale svoju nenovčanu tražbinu, pravo vlasništva te s tim povezano pravo na posjed, a obzirom tužiteljica nalazi u isključivom posjedu predmetne nekretnine te da ne želi omogućiti posjed tuženima to je očigledno da sprječava ostvarenje prava tuženih koje nemaju drugu nekretninu u Republici Hrvatskoj, od kojih je jedna i maloljetna, pa im prijeti nastanak nenadoknadive štete, pa je po mišljenju ovoga suda prijedlog za određivanje privremen mjere osnovan, te je valjalo odlučiti kao u točki I. izreke ovog rješenja.

36. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1 ZPP-a, a dosuđeni trošak se odnosi na trošak zastupanja tuženih-protutužiteljica u parnici po punomoćniku odvjetniku u skladu sa važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tuženima-protutužiteljicama je priznat u odnosu na raspravljanje po tužbi trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 EUR-a, te podneska od 10. srpnja 2023. godine i 27. rujna 2023. godine u iznosima od po 200,00 EUR-a. Također tuženima-protutužiteljicama je priznat i trošak zastupanja na ročištima od 04. listopada 2023. godine u iznosu od 100,00 EUR-a, te trošak ročišta od 23. veljače 2024. godine, 16. svibnja 2024. godine, 07. studenoga 2024. godine, 05. veljače 2025. godine, 22. svibnja 2025. godine, 29. siječnja 2026. godine i 07. listopada 2026. godine u iznosima po 200,00 EUR-a, sve ukupno za zastupanje po tužbi iznos od 2.100,00 EUR-a. U odnosu protutužbu tuženima-protutužiteljicama priznat je trošak podneska od 10. srpnja 2023. godine i 27. rujna 2023. godine u iznosima od po 150,00 EUR-a, te trošak zastupanja na ročištima od 04. listopada 2023. godine u iznosu od 75,00 EUR-a, te trošak ročišta od 23. veljače 2024. godine, 16. svibnja 2024. godine, 07. studenoga 2024. godine, 05. veljače 2025. godine, 22. svibnja 2025. godine, 29. siječnja 2026. godine i 07. listopada 2026. godine u iznosima po 150,00 EUR-a, sveukupno za zastupanje po protutužbi iznos od 1.425,00 EUR-a. Na dosuđeni ukupni iznos troškova zastupanja po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 3.525,00 EUR-a, tuženima-protutužiteljicama je priznato uvećanje za 10% na ime zastupanja dvije stranke u iznosu od 352,50 EUR-a, pa ukupni trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku iznosi 3.877,50 EUR-a, što uvećano za trošak pristupa tužiteljice na ročište od dana 07. listopada 2026. godine na relaciji Novi Sad- Crikvenica- Novi Sad u iznosu od 200,00 EUR-a, ukupno iznosi od 4.077, 50 EUR-a, te je odlučeno kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Nadalje, tuženim-protutužiteljicama nije priznat zatraženi trošak postupka po prijedlogu za izdavanje privremene mjere u iznosu od 1.567,50 EUR-a, ovo stoga što je brižljivo ocjenujući sve okolnosti u smislu čl. 155 st. 1 ZPP-a, uvjerenje ovog suda da taj trošak nije bio potreban za vođenje parnice, odnosno sve su navedene radnje

priznate povodom raspravljanja po protutužbi, a vezano za odlučivanje po privremenoj mjeri nisu provođeni nikavi posebni dokazi, stoga nisu nastali niti posebni troškovi, pa je iste sa zatraženim troškom preko dosuđenog u točki II. izreke u tom smislu valjalo odbiti, kao sa neosnovanim i odlučiti kao u točki III. izreke ovog rješenja.

U Crikvenici, 13. studenoga 2026.

S U T K I NJ A:
Mirta Tomac Podobnik

MIRTA TOMAC PODOBNIK

Elektronički potpisano: 13.11.2026T15:23:19 (UTC:2026-11-13T14:23:19Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: e680d052-26e2-435b-b00f-1a4ed97e5f59

Općinski sud u Crikvenici

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude, donesene u prvom stupnju, stranke mogu podnijeti žalbu, u roku od petnaest (15) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku. Pravovremeno podnesena žalba sprečava da presuda postane pravomoćna u dijelu koji se pobija žalbom. O žalbi protiv presude odlučuje drugostupanjski sud.

Broj zapisa: **9-30890-25323**

Kontrolni broj: **06341-8fd1a-81619**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.